

Sygn. akt III Cz 1904/15

POSTANOWIENIE

Dnia 7 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Leszek Dąbek

Sędziowie SO Gabriela Sobczyk

SR (del.) Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 7 stycznia 2016 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela Skarbu Państwa – (...)

przeciwko dłużnikowi W. S. (1)

o świadczenie pieniężne

w przedmiocie skargi dłużnika na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gliwicach W. S. (2) w sprawie o sygn. akt KM 2453/13 w postaci zawiadomienia o wszczęciu postępowania egzekucyjnego z 16 grudnia 2013 roku

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 27 czerwca 2014 r., sygn. akt II Co 35/14

postanawia:

odrzucić zażalenie

SSR (del.) Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Cz 1904/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 27 czerwca 2014 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach odrzucił skargę dłużnika (pkt 1) oraz umorzył postępowanie w przedmiocie jego wniosku o zwolnienie od opłaty od skargi na czynność komornika (pkt 2). W uzasadnieniu wskazał, że dłużnik nie usunął braku formalnego skargi, gdyż pomimo wezwania nie dołączył jej odpisu. Orzeczenie to zapadło na podstawie art. 767³ k.p.c. oraz art. 355 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie złożył dłużnik zaskarżając je w całości i wnosząc o jego uchylenie, albowiem jest ono niezgodne z prawem.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Postanowienie z 27 czerwca 2014 roku stanowi wraz z uzasadnieniem jeden dokument o dwóch stronach. Sentencja zaskarżonego postanowienia – na pierwszej stronie – nie została podpisana przez sędziego. Podpisane zostało tylko uzasadnienie – na drugiej stronie.

Zgodnie z postanowieniami Sądu Najwyższego z 21 stycznia 20013 roku i z 3 grudnia 2003 roku, jeżeli postanowienie zostało skonstruowane w ten sposób, że wraz z uzasadnieniem stanowi jeden dokument, to brak podpisu pod sentencją powoduje, że takie postanowienie w znaczeniu prawnoprocesowym nie istnieje (postanowienie Sądu Najwyższego sygn. akt I CZ 140/03, LEX 602357, postanowienie Sądu Najwyższego z 21 stycznia 2003 r., sygn. akt III CZP 84/02, OSNC 2003/10/140, A. Zieliński: [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod red. A. Zielińskiego, Warszawa 2008, s. 543). Sąd Okręgowy, w obecnym składzie, w całości zgadza się z wywodami zawartymi w przywołanych postanowieniach Sądu Najwyższego.

Zgodnie z art. 373 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. sąd drugiej instancji na posiedzeniu niejawnym odrzuca zażalenie jeżeli podlegało ono odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji. Zażalenie niedopuszczalne odrzuca się (por. art. 370 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.).

Z powyższych względów, niezależnie od zarzutów zażalenia, brak substratu zażalenia spowodować musiał jego odrzucenie.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o art. 373 k.p.c. w związku z art. art. 370 k.p.c. i art. 397 § 2 kpc, zażalenie należało odrzucić, gdyż nie jest dopuszczalne zażalenie od postanowienia, które nie istnieje.

SSR (del.) Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk